

Михайло СААКАШВІЛІ:

Багато реформ не просувається, бо частина чиновників цього не хоче

Заявив на зустрічі з підприємцями та волонтерами в Харкові радник Президента України, голова Дорадчої міжнародної ради реформ Михайло Саакашвілі.

«Багато реформ не просувається, бо частина чиновників цього не хоче», — вважає Саакашвілі.

За його словами, з органів державної влади необхідно прибрати чиновників, які свідомо відмовляються від прийняття рішень.

«Головна проблема — бюрократія. Чиновник із вами в усьому погоджується, але коли треба прийняти рішення, зістрибує. Це інерція влади — в останній момент не приймає рішення. Люди не бачили нових керівників, тому легко кажуть: «Усі вони злодії!». Інерцію влади подолають нові люди, які не розбещені системою. Треба міняти відразу все: чиновників, міліцію, суди, прокуратуру... Не треба боятися помилок: їх не робить той, хто не працює. Принципово важливо, щоб люди реально відчували реформи у МВС, судочинстві, прокуратурі, системі медицини й освіти, щоб побачили, що в ході цих реформ створюється щось нове», — зазначив Саакашвілі.

На його думку, без серйозної підтримки громадськості швидких змін не буде. «Давайте будемо працювати всі: волонтери, бізнесмени, особливо влада, як ніби це останній день, останній шанс, який не можна упустити», — підкреслив экс-президент Грузії.

Більшість українців підтримує вступ до ЄС

52% українців вважають, що Україна повинна вступити до Європейського Союзу, в той час як вступ до Митного союзу підтримують лише 12%. Про це йдеться у результатах опитування Центра Разумкова, повідомляє його прес-служба. Ще 29,6% вважають, що Україна не повинна вступати до ЄС, а 22,6% — що не треба інтегруватися в жодне з цих об'єднань. Центр зазначає, що ще у травні 2013 року вступ до ЄС підтримували лише 41,7%, а вступ до Митного союзу — 31%.

майже стільки мільярдів доларів вимагає російський «Газпром» від НАК «Нафтогаз України» у Стокгольмському арбітражі за недобір Україною контрактних обсягів газу з 2012 року.

ВР проти вилучення зброї під час воєнного стану

Комітет Верховної Ради України з питань національної безпеки й оборони підтримав поправку до законопроекту «Про правовий режим воєнного стану», яка прибирає з проекту норму про вилучення у громадян особистої зброї під час воєнного стану. Про це повідомив один зі співавторів законопроекту «Про цивільну зброю та боеприпаси» народний депутат Андрій Левус («Народний фронт»). «Вилучати у громадян зброю під час війни — абсурд», — сказав він.

Народний депутат ГАВРИЛЮК:

«Голос народу звучить так, наче Україна зараз у пеклі»

На роботу — громадським транспортом, стриманий костюм, придбаний у межах середньої зарплати, в холодильнику продукти з найближчого супермаркету — це ідеальний політик очима народу. Таких багато в Європі. В Україні — один.

Завершуючи настанови, де і як я маю чекати на зустріч, помічник депутата Сергій спитав: «Ви ж впізнаєте його? Знаєте, як він виглядає?»

Ще б пак. До місця, де триває державотворчий процес, він дістається на метро. Михайло Гаврилюк, козак, єдиний в Україні народний депутат, котрий і на сесійних засіданнях у Верховній Раді, й у повсякденному житті замість коштовних костюмів від Brioni (улюблений бренд українських можновладців; вартість виробу італійського дому моди стартує від 17–20 тисяч гривень) вибирає камуфляжний одяг, опікується батальйоном «Золоті ворота», а в розмові поводить наче

парубок із сусіднього обійстя. І сподівається все найкраще для України зробити зараз, аби не переобиратися на другу каденцію.

— Михайле, як ви почуваетесь у Верховній Раді серед дорого одягнених людей на розкішних автомобілях?

— Я народився у незаможній сім'ї. Мене навчили любити людей, своїх ближніх, а не гроші. Гроші мене не спокушають. Влада теж. Звісно, виникають непорозуміння. Простій людині непросто знайти спільну мову з мільйонером.

— Ви були на Майдані з самого початку. Скажіть, чи тепер вас оточують ті самі люди, які зверталися тоді зі сцени, які говорили тоді, що вони з народом? Чи щось змінилося?

— Традиційно ті, хто дає багато обіцянок, багато говорить, нічого не роблять. По-друге, прийшовши до влади, вони опиняються перед великою спокуюсою до грошей, жаги володарювати. Не кожен встоїть, багато

піддається спокусі диявола. Людина, яка важче від ложки в руках нічого не тримала, яка ніколи не лягала голодна спати, ніколи не думала про те, чим буде завтра годувати родину, — як вона може думати про нужденних?

— А в чому розбіжності?

— Я намагаюся захистити народ. Наприклад, виступаю проти відміни пільг для інвалідів 1-ї та 2-ї груп, дітей-сиріт, багатодітних родин. А вони цього не розуміють. Кажуть: немає у бюджеті коштів. То нехай шукають! Як це взяти і «відрубати» дітям допомогу? Хай статками поділяться мільйонери.

— Серед депутатів є учасники АТО. Ви товаришуєте з ними?

— У парламенті знайти друга не просто. Звісно, спілкуємося, не воюємо — це точно.

— Мама, родина пишуться вами?

— Звісно. У нашому роду не було таких великих чинів. Може, ще за козаків. А тут депутат. Як-не-як, привід для гордості є.

— Напевно, до вас отак запросто звертаються сусіди, односельці з різними проханнями?

— Так, односельчани просять зважати на їхні, простих бідних людей, проблеми. Відколи село стоїть, там ніколи не було дороги. Асфальтове покриття давно «лежить» у документах — влада вкотре обдурила народ. Ця проблема наразі не зовсім актуальна, бо в країні війна. Однак ми продовжуємо справно платити податки за пальне, за дороги, наприклад. Платимо стільки, що мали би дороги, вкриті золотом. Але їх нема, бо хтось кладе гроші собі в кишеню, а нам раз або двічі на рік латають ями.

— Тема війни на Сході вам особливо близька, адже ви займаєтесь волонтерством, допомагаєте бійцям, котрі перебувають у зоні АТО. Прокоментуйте ситуацію, що склалася довкола 51-ї ОМБР. Від початку АТО вони мають найбільші втрати солдатів. Кілька десятків тих, кому вдалося вижити в пеклі,

як, наприклад, Іловайський котел, командувачі віддали під суд за дезертирство.

— Якщо волинські солдати звернуться до мене, я надам їм усіляку підтримку та допомогу, що в межах моїх депутатських повноважень.

— На вашу думку, чому в нас досі триває війна?

— Питати треба у нашого Президента, міністра оборони. Вони мають знайти тих, хто винуватий у Іловайському котлі. Президент іще тоді наказав своїм службам провести розслідування. Але щось вони мовчать. Мабуть, є що приховувати. Нині ж маємо таку ситуацію, що її непросто вирішити. Задіяні потужні російські сили. Це по-перше. По-друге, якби була у нас сучасна зброя, а не ті зламки, що зараз на фронті... З іншого боку, відсутність адекватного командування. А ще нема порядку в батальйонах.

— Очищення влади. Кого б ви люстрували першим?

— Люстрація — хороша справа. Починав би з голів сільських, потім районних рад і далі. Депутатів міських, районних. Усіх треба люструвати, у мене з ними кожного дня йде війна. «Нас вибрав народ, ви не маєте права!» — і вони починають мені пхати палки в колеса, не дають повноцінно працювати, відмовляють у наданні необхідних документів, не задовольняють депутатських запитів. От скільки зараз розбазарюється земля! Прикриваються учасниками АТО, а насправді бійцям дістаються крихти. Основна частина переходить у володіння чиновників та членів їхніх сімей.

Нещодавно минуло сто днів, як козак із Майдану став народним обранцем від «Народного фронту». У вересні Михайло Гаврилюк планує стати студентом, щоб потім, коли всеукраїнське добро переможе зло і влада нарешті почує простих людей, трудитися вчителем праці або фізкультури.

Кристина ПАВЛЮК,
Київ-Луцьк-Київ

1939–1945
ПАМ'ЯТАЄМО
ПЕРЕМАГАЄМО

Шановні країни!

У День пам'яті та примирення в першу чергу хочеться подякувати усім, хто боровся з нацизмом. Сьогодні нарешті настав той час, коли ми можемо не ділити людей, які воювали, а, об'єднавшись, схилити голови перед їхньою мужністю і любов'ю до рідної землі. Всі ми знаємо, що Україна у Другій світовій війні втратила чимало і ще багато років оговтувалась від наслідків тих страшних подій. Тож цей болючий період повинен стати уроком для нащадків, аби ми могли цінувати мир і відстоювати його.

Цьогоріч українці очікували зустріти сімдесяті мирну весну, але у нашій державі знову ведуться бої. Тож у ці дні, 8–9 травня, згадаємо і тих, хто не повернувся з АТО, та дякуємо їхнім родинам за виховання вірних синів українського народу. Сподіваємося, що наші діти ніколи не знатимуть страшного слова «війна» і житимуть у єдиній, незалежній Україні. Бажаємо усім Вам мирного неба над головами, злагоди у родинах і благополуччя. Пам'ятаємо! Перемагаємо!

Луцька міська організація партії
«Солідарність» — Блок Петра Порошенка

У полоні бойовиків залишається близько тисячі людей

На сьогодні у полоні бойовиків, за оцінками волонтерів, залишається близько 1000 людей. Про це повідомив волонтер Віктор Майстренко в ефірі «Громадського радіо». «За моїми оцінками, зараз у полоні близько 1000 людей», — сказав він. Волонтер уточнив, що йдеться як про військових, так і про цивільних.

«І військові, і цивільні, які зараз у полоні, для держави в першу чергу громадяни України. Міноборони, СБУ, волонтерам звільнити важливо кожного: і військового, і добровольця, і цивільного», — зазначив Майстренко.

Він уже понад рік займається звільненням полонених.

«Списки, які формуються в Україні, — це щось для самозапокоєння, бо потім усі вони переписуються бойовиками, і вони вже звільняють тих, кого вважають за потрібне», — розповів волонтер. Він також закликав рідних полонених писати заяви в СБУ та звертатися до волонтерських організацій.

Європа більше не довіряє українському уряду

Європейський Союз не буде більше надавати фінансову допомогу Україні навмання. Відтепер усі фінансові операції контролюватимуться спеціалізованою комісією. Про це в коментарі «Слову і Ділу» розповів голова Комітету економістів України Андрій Новак, аналізуючи інформацію про те, що Євросоюз почав серйозно обговорювати фінансування зарплат українських держслужбовців-реформаторів.

«Якщо ЄС дійсно визначиться з підходами та вирішить фінансувати українських держслужбовців-реформаторів, це означатиме абсолютну недовіру до української економічної влади, керівництва НБУ й уряду. Ще одним сигналом і підтвердженням факту недовіри є те, що напередодні Євросоюз прийняв рішення про додаткове фінансування України, але за умови, що з ЄС направляється в Україну спеціальна комісія», — розповідає фахівець.

За інформацією деяких джерел, у структурах ЄС розглядають два підходи. Перший — адресне фінансування, тобто буде визначено кількість, скажімо 500 або

600, ключових реформаторів, які отримуватимуть доплату. Другий підхід — фінансування конкретних органів, наприклад нової поліцейської служби.

«Самому керівництву Кабінету Міністрів уже не довіряють, тому вводиться паралельне зовнішнє управління та фінансування. Прийнято рішення про фінансування з боку ЄС у розмірі 1,7 млрд дол., але буде діяти спеціальна європейська комісія, яка визначатиме напрямки та суми необхідної допомоги. Це фактично контроль за всіма фінансовими діями. Аналітика Європейського Союзу показала, що Україна абсолютно неефективно використовувала попередні фінансові транші, й тепер ЄС не буде надавати кошти навмання. Крім того, всі дії узгоджені з МВФ. А враховуючи, що основні країни-донори МВФ ті ж самі, що і в ЄС, — це негативний сигнал на майбутнє», — пояснює економіст.

Нагадаємо, раніше постійний представник України при Європейському Союзі Костянтин Єлісєєв заявив про те, що Європа стурбована і хоче знати, куди Україна витрачає гроші.